

274

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 24 sierpnia 1968 r.

w sprawie specjalnego leczenia, przeszkolenia oraz usprawnienia w ośrodkach rehabilitacji osób pobierających renty inwalidzkie.

Na podstawie art. 61 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6), art. 33 ust. 4 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym

żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1963 r. Nr 55, poz. 299) oraz art. 31 ust. 5 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 12, poz. 70) zarządza się, co następuje:

§ 1. Osoby pobierające renty uzależnione od inwalidztwa, zwane dalej „inwalidami”, mogą być poddawane specjalnemu leczeniu, przeszkoleniu oraz usprawnieniu w ośrodkach rehabilitacji, w celu całkowitego lub częściowego przywrócenia im zdolności do pracy lub zapobieżenia pogorszeniu stanu zdrowia, na ich wniosek (§ 2) lub z urzędu (§ 3).

§ 2. Wniosek o objęcie świadczeniami, o których mowa w § 1, inwalidzi zgłaszają do właściwego dla ich miejsca zamieszkania wydziału zdrowia i opieki społecznej prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) za pośrednictwem:

- 1) zakładu przemysłowej służby zdrowia lub innego zakładu opieki zdrowotnej otwartej, sprawującego opiekę nad zakładem pracy zatrudniającym inwalidę, a gdy inwalida nie pracuje — za pośrednictwem właściwego zakładu opieki zdrowotnej otwartej przeznaczonego dla ogółu ludności — jeżeli wniosek dotyczy specjalnego leczenia lub usprawnienia w zakładach (komórkach) rehabilitacji leczniczej,
- 2) wydziału zdrowia i opieki społecznej prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej rady narodowej) właściwego dla miejsca zamieszkania inwalidy — jeżeli wniosek dotyczy przeszkolenia zawodowego.

§ 3. 1. Postępowanie o objęcie inwalidów świadczeniami, o których mowa w § 1, z urzędu wszczynają komisje lekarskie do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, zwane dalej „komisjami lekarskimi”.

2. Jeżeli komisja lekarska uzna potrzebę specjalnego leczenia inwalidy albo usprawnienia w zakładach (komórkach) rehabilitacji leczniczej bądź przeszkolenia w zakładach rehabilitacji zawodowej, właściwy organ rentowy przesyła wyciąg z orzeczenia komisji lekarskiej zawierający odpowiednie wskazania do wydziału zdrowia i opieki społecznej prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

§ 4. 1. Po otrzymaniu wniosku inwalidy (§ 2) lub wyciągu z orzeczenia komisji lekarskiej (§ 3) wydział zdrowia i opieki społecznej prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) kieruje inwalidów wymagających:

- 1) specjalnego leczenia lub usprawnienia w zakładach (komórkach) rehabilitacji leczniczej — do właściwej wojewódzkiej (miejskiej) przychodni specjalistycznej,
- 2) przeszkolenia zawodowego — do zakładów rehabilitacji zawodowej w trybie określonym w przepisach o planowym zatrudnianiu inwalidów.

2. W wypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, wojewódzka (miejska) przychodnia specjalistyczna kieruje inwalidę do zakładu (komórki) właściwego do przeprowadzenia specjalnego leczenia lub usprawnienia, zawiadamiając o tym ten zakład (komórkę).

§ 5. 1. Zakład, do którego inwalida został skierowany z urzędu na specjalne leczenie, przeszkolenie lub usprawnienie, zobowiązany jest zawiadomić wydział zdrowia i opieki społecznej prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) o sposobie realizacji wskazań komisji lekarskich.

2. W razie gdy inwalida skierowany z urzędu odmówi poddania się specjalnemu leczeniu, przeszkoleniu lub usprawnieniu zgodnie z ustaleniami zakładu, do którego został skierowany, należy uzyskać od niego pisemne oświadczenie o przyczynach odmowy. W razie niemożności uzyskania takiego oświadczenia lub niezgłoszenia się w zakładzie — należy sporządzić odpowiednią adnotację.

3. Oświadczenie lub adnotację, o których mowa w ust. 2, zakład przesyła do wydziału zdrowia i opieki społecznej prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa), który zawiadamia o tym właściwy organ rentowy.

4. Przepisów ust. 3 nie stosuje się, jeżeli inwalida nie wyraża zgody na przeprowadzenie postępowania lekarskiego stanowiącego ryzyko większe od przeciwnego; okoliczność tę stwierdza zakład, do którego inwalida został skierowany.

§ 6. 1. Przepisy zarządzenia stosuje się odpowiednio również do osób pobierających renty uzależnione od inwalidztwa na podstawie przepisów:

- 1) ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 19),
- 2) ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 69, poz. 436),
- 3) ustawy z dnia 28 czerwca 1962 r. o zaopatrzeniu emerytalnym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, ich domowników oraz ich rodzin (Dz. U. z 1966 r. Nr 1, poz. 1),
- 4) ustawy z dnia 29 marca 1965 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników (Dz. U. Nr 13, poz. 90),
- 5) ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o świadczeniach pieniężnych przysługujących w razie wypadków przy pracy (Dz. U. Nr 3, poz. 8),
- 6) ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 10),
- 7) ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 11),
- 8) ustawy z dnia 24 stycznia 1968 r. o rentach i innych świadczeniach dla rolników przekazujących nieruchomości rolne na własność Państwa (Dz. U. Nr 3, poz. 15) oraz w związku z art. 20 ust. 3 tej ustawy — przepisy ustawy z dnia 28 czerwca 1962 r. o przejmowaniu niektórych nieruchomości rolnych w zagospodarowanie lub na własność Państwa oraz o zaopatrzeniu emerytalnym właścicieli tych nieruchomości i ich rodzin (Dz. U. Nr 38, poz. 166).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: w z. J. Rutkiewicz